

[Niels Ravn.]

suget disse arealer. Her vil jeg gerne pege på den sammenlægningsgrænse på 100 ha, som det konservative folkeparti for længst har anvist som den rimelige.

Det er også nødvendigt, at vi får friere samdriftsformer, og i denne forbindelse kan jeg ikke lade være med at nævne besiddelsesformen. Jeg har lige strejft hr. Morten Langes tanke om kollektivt landbrug, som vi fra det konservative folkepartis side må afvise; derimod erkender vi, at der i den udvikling, vi står i, kan være behov for en såkaldt forpagterlovgivning; vi tror nemlig, at forpagtningsformen i den nærmest kommende tid vil blive mere almindelig end i dag, så kan man synes om den eller ej. Det er da klart, at vi også i det konservative folkeparti ønsker selvejet bevaret i størst mulig udstrækning, men hvor det ikke kan lade sig gøre, må en forpagtningsform hvilende på en lovgivning, som man f. eks. har det i Holland, forekomme rimelig. Vi vil heller ikke i det konservative folkeparti afvise, at det kan være nødvendigt at se på aktieselskabsformen som en fremtidig mulig besiddelsesform inden for dansk landbrug. Men alt det er noget, som må drøftes nærmere, inden vi tager stilling til det.

Et spørgsmål, der har været meget diskuteret i forbindelse med strukturudviklingen inden for dansk landbrug, er problemet førtidspensionering. I relation til det, jeg tidligere har nævnt om den forventede store afgang af ældre landmænd i de nærmest kommende år, finder jeg i og for sig ikke dette spørgsmål aktuelt. Yderligere at forcere den udvikling, som man mener vil komme, ville jeg finde urigtigt; det ville føre os ud i alt for store problemer med hensyn til at få nogen til at overtage de ejendomme, der på denne måde blev ledige.

Derimod vil jeg gerne pege på et problem, som tidligere fra det konservative folkepartis side er fremført af bl. a. hr. H. C. Toft, nemlig hvorvidt det vil være rimeligt også fremover at opretholde den ordning, at landmænd, der får folkepension, samtidig vil kunne opnå statsstøtte i henhold til de støttelove, vi har. Det konservative folkeparti er nu som før positivt indstillet over for en omskolingsordning, og ikke mindst de midaldrende inden for landbruget, som er kørt fast, kørt trætte, kan have brug for

den støtte, en sådan lovgivning vil kunne give. Vi har jo taget et lille skridt på vejen med den for nylig gennemførte nye egnsudviklingslov, men efter min opfattelse bør vi gå videre med denne sag.

Et problem for sig er de unge og deres etableringsmuligheder. De stigende ejendomspriser har jo gjort problemerne størst for de unge, der i modsætning til de ældre sidder med de store rente- og afdragsbyrder. Vi har i det konservative folkeparti altid været positivt og velvilligt indstillet over for de unge såvel i selve overtagelsesøjeblikket som i de første vanskelige år, og det vil fortsat være vor linje i de drøftelser, vi skal have om dette spørgsmål, at være positive både over for en videreførelse af de gældende bestemmelser og for overvejelse af nye muligheder. Jeg kan i denne forbindelse ikke lade være med at nævne, at den af regeringen påtænkte lovgivning om gennemførelse af en frigørelsesafgift, der skulle påvirke priserne på landbrugsejendomme i nedadgående retning omkring såvel større som mindre byer, efter min opfattelse muligvis vil kunne få afsmittende virkning længere ud i landet. Jeg håber, at man derved kan få en neddæmpning af ejendomspriserne, for det vil jo i allerhøjeste grad komme først og fremmest de unge til gode; det ville vi være meget tilfreds med inden for det konservative folkeparti. Så meget om selve landbrugslovgivningen.

Med hensyn til støtteordningerne har jeg også nogle få bemærkninger. Man har i debatten i dag strejft problemet om den støtte, landbruget har fået i det sidst forløbne år for at give afkald på en forhøjelse af hjemmemarkedspriserne. Jeg kan i denne sag på det konservative folkepartis vegne helt henholde mig til den redegørelse, som statsministeren på regeringens vegne gav ved en forespørgselsdebat her i tinget den 8. oktober i fjor. Jeg er meget tilfreds med, at landbrugsministeren i sit indlæg i dag har givet udtryk for, at selv om man stort set ønsker den nuværende støttelovgivning videreført, er det ikke dermed givet, at den skal fortsættes uændret. Vi må se på udviklingen og indrette støtteordningerne efter udviklingskrav for at føre det hele i den rigtige retning. Det kan jeg være fuldt ud enig med landbrugsministeren i.

Til spørgsmålet, om vi skulle foretage en